

Georg Amsel

**Tripudium Non Tripudiatum In Nupt. Excellentiss. Paris Dn. Joan-Georgii
Gutzmeri, U.I.D. Et Agnetae Sophiae Willebrandiae Rostochii VII. Ogtob. Anno M.
DC. LXXIII. Celebr.**

Gustrovii: Typis Scheipelianis, 1673

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777525976>

Druck Freier Zugang

TRIPUDIUM
NON TRIPUDIATUM
IN NUPT.

EXCELLENTISS. PARIS

DN. JOAN-GEORGII

GUTZMERI, U. J. D.,

ET

AGNETÆ SOPHIÆ

WILLEBRANDIÆ

ROSTOCHII VII. OGTOB. ANNO

M. DC. LXXIII. CELEBR.

GUSTROVII, Typis SCHEPelianis.

GLoriosè **T**ripudiabat **B**acchabaturqve **V**itilitigator infid-
 lentissimus, velut opimis spoliis è bello grammatico redux, dum
 vidua viduo nubebat nuper; Iò nunc contrà Tripudia! Iò sal-
 tus sublimes, & quidquid in sanctæ virginitalis famam be-
 nignius Numen invenit, Iò nunc omnia novellis Conjugibus tri-
 umphantibus! Neqve tamen aut me Tripudiatum saltatumve,
 aut posse hoc, credideris, GUTZMERE Nobilissime; quippe non
 profiteor me talem, qui ad lyræ tympaniq; ac tiliarum numeros
 attemperare testudineos incessus mimicâ quadam gravitate sciam,
 nec scivisse me forsân coercere hunc iu modum & grandire gradûs
 saltatæ antehac à me saltatæ protestabuntur ullæ; Imò verò, quan-
 tumvis per te, Clarissime Neogame, licuerit, nunc non adeò ad-
 lubescit, Certè enim, si opulentissimi quiq; homines saltatores, ce-
 teroqvi illaudabili apud Romanos nomine, tam exsilire exultanter
 in non salientes satagunt, ut publico scripto Tripudiamus ho-
 die & saltamus clamitent, eccur ego humili socco incultus &
 divitiarum exors, (qualiter nescio quis me, tam cothurnatus & nu-
 matus Stentor enuntiat) non adhibitis unquam in consilium & insa-
 lutatis saltatoribus, tam temerariâ traherer voluptate prodeundi in
 scenam sine schemate, saliendi sine sale, Tripudiandi sine tributo,
 atq; ita saltum facerem contra naturam, pedibusq; me meis inexer-
 citis atq; incompositis prostituerem? dum titulum hæcenus saltan-
 tium Tripudiantiumve non merui nec desideravi mereri, semperq;
 inhorruì ad deliritates, & nunc etiam horresco referens, nec rebus
 in ingloriis gloriolam quæro: Et quid Tripudiatore trepido in amœ-
 nius, cui, non interpositis mille basiationibus & saviationibus mille,
 non intrepidè perstant atq; affiliunt saltatrices puellulæ, adeoq; in-
 geminandum sæpius.

Me mea deseruit!

Atat! Poëtam me præfiscine memini, qui solutâ quidem voce, sed
 pede ligato, succedere in occursum tuum debebam, nisi inducias se-
 mel pactus cum Musis meis sacramento essem, inq; modulationibus
 modum recepissem aliquandiu & silentium. Quid hoc, cogitas,
 Præclarissime GUTZMERE? Scilicet illa Halophantarum calu-
 mniandi malignitas jam diu etiam in tenellulos lusos meos intentavit
 morsum; Adeò sollicitamur ultra infelices, & Midam formidat
 proletarius Agrippas, & ad minas Tripudiantis intrepidat, atq; verè il-
 le, non

le, non tēmerarium est, dixit, si divēs benignē appellat pauperem. Non
visti, quā non pridem in me injuriosē, eruperit impudentissimus (ut
illum DI bonis ejiciant) Glossographus Thraconicā Blanditiā Verbo-
sus; Illi ego omni in vita non foedāram latices, nedum nobilissimo
adhaerens, cui nimium hic homo supparasitatus, multis in tam illustri
atque veneranda familia carminibus meis antehac devotus, nulli un-
quam gravis: Minimē omnium verō ignobili scripto meo illuseram
in Apriles hymenaeos, nisi quod suspicio orta ob voculam intermix-
tam, eamque tertia in correctione demum pro narratorem connexu
ex transmissio Epithalamio fortuitā atque innoxia contrectatione tran-
sumptam. Ita caelo teste vera refero & ex autographo constabilien-
da; secus culpam capite meo deprecaturus. Absit tamen, absit, tam
me artis poēticae poenitere, ut me seriā obtestatione pietris atque luffi-
bus abdicārim planē, nec ludam aliquando Epigrammate in ipsam
fabulae auctorem; Videlicet, cum haec de jurarem, captus eram amo-
re dominae, cui jus audiebam domum plus à procis, quā Car-
thaginem à Scipionibus, obsessam; Et quid multis? Juppiter
omnipotens perjuriam novit amantūm, & jubet Aëlios irrita ferre no-
tos. Redeo ad te, GUTZMERE Consultissime, Tu bene cum Paulo in
l. 19. ff. ad exhib. scis, quā funesta res sit, calumniari scripturam, at-
que verba captare, nec, quā mente quid dictum, animadvertere;
quamque nefas, damnare ex sola praesumptione (quamvis vehemen-
ti, ut Innocent. in *c. 14. X. de praesumpt.*) & insulsiſſimo saltu atque
Tripudio insultare Civem non auditum, contra quā Ecclesiasticus
c. 19. ait, & Apostolus *Rom 14. Et c. necesse est 3. q. 9.* Ita jure meritoque;
Jctus audis, cui hoc maximē profiteri convenit Neminem laedere.
Non haec tibi pecuniae nomine subblandior aut nuptialem bolum ca-
piito, neque enim sum Gnatho Tam Belle Vulpinans, nec tam aere nu-
cus, quin ipse communicare Gannienti Tam Blanditer Vulpeculae pos-
sem pollucibiliter. Nimirum laude meā non indiges, dudum propria
virtute mirabilis & famā soceri atque parentis (quibus sit fera incolumi-
tas) illustratus, jamque gloriam implevisti, quantamcunque cape-
re tam eruditi animi possunt; Inde victor hodie abis & triumphas,
dum non aliquam ex vulgo, sed inexpugnabilem haecenus Deam op-
pugnasti; Nec verō saltas aut Tripudias ut miles coronatus in obsidio-
ne ob manubias bellicas; namque non ita Tua à te, ut Carthago à Sci-
pionibus, occupata; neque etiam tu Scipio aliquis aut illa Carthago;
Et qualis obsidium inter & ambitum Uxoris convenientia? Uti que
non

non per cuniculos rem orsus es, vel auri sacra fame inductus, vel quod
 torques aut gemmas, & quæ præterea circa illam sunt, divitias spe-
 ctaris, sed eximiâ pulchritudine formæ ejus, tum virginali verecundiâ,
 incitatus, & quod toto die lino deditam inter operantes ancillas in me-
 dio ædium inveneris. Hæc illa tot in tuam Cajam competitorum cau-
 sa! Crediderim, non tam Lucretiam à Tarquiniis, quam illam nunc
 Tuam & animi & fortunæ bonis ornatissimam AGNETAM SOPHIAM à
 procis adoratam. Equidem est ornata satis, & ad miraculum ornata,
 sed an omnium virtutum genere? Hic animi tecum pendeo. Quod
 si enim Zeuxes Helenam picturus omnes pulchritudinis articulos puel-
 la in una non invenit, sed quinque in millenis venustiores excerpens
 ex singulis parti destinavit, quanto difficilius tu in una omnium virtu-
 tum genera? Nec mirum tamen, habuisse etiam Clarissimos parany-
 phos & admiratores alios. Ego vilior, & titulo non gaudens,
 alioquin Poëta honoratum satis laudatumque nomen (velut
 Immanis antilogia de me Gravissimi Bullatissimi que *Titulatissimi*
 Viri refert) humilimâ veneratione suspexi tantam Nympham, nun-
 quam solicator ambitore ejus, neutiquam istius, quam tot blandi-
 mentis & phaleratorum titulorum sarcinis molestissimus Schedogra-
 phus obruit; quicquid in adversum Garriat Boetique Thraſonicetque
 Vituperator, eâ libertate calamus in me stringens, quâ non Cicerones
 neque Varrones usi. Inquit, ha ha he! nequissime me amatam mo-
 ribus & amoribus meis inducere ac consequi, de qua paulo antè longè
 aliter: Verba hæc sunt: si vel maxime ipsa prius, malevolon-
 rum svasionibus inducta, renuat, quæ alioqui prius NB. an-
 nuerat, felicitati tamē id tuæ tribuas, quisquis id experiris:
 Veriora & certiora quam si vel ex Apollinis tripode profecta, aut Si-
 byllarum in foliis inventa essent. Conciliet Antagonista locos, & erit
 mihi magnus Daphnis, inq; Amatorum concilio obtinebit *apocrypha*
 & majestatem Dictatoriam, & Phyllida solus habebit. Egregium est,
 quod ait: Neque etiam olim semper & ubique principem
 fuisse de virtute sermonem, ita ut de opibus quasi joco po-
 stre mò fuerit quæsitum, Poetæ illud testatur

O Cives Cives, quærenda pecunia primum
 Virtus post nummos.

Hic verò argute & acu rem tetigit amussitate scientiæ Philologus!

Ad

Ad Crislin admissi risum teneatis amici: Nescit figurâs tropicâs, & quod
 Poëta ironicâ mimesi interpellârit ipse dicta sua dictis mercatorum &
 fœnerantium, atq; tam figuratè tamen tripudiat rhetorissatq; ut saltu
 semel salebroso & periculoso saltaverit super Grammaticam. Illud imp
 pendio ridiculum, quod adducta mihi similia calumniatur, quasi verò
 iisdem quoq; usi non sint alii sapientiores, planè mediocritatem abun
 dantiæ anteferentes mecum, scientesque insimul, non perpetim & ubi
 que voragine aqvarum absorberi nimis oneratam navem, inque ma
 trimoniis jungendis multa præter contrahentium personas considera
 ri debere, und daß Freyen kein Pserde-Kauff sey. Vah! quantum acu
 men viri! Notumne etiam proverbium omne simile claudicat? &
 nullum simile tam simile simili est, ut idem cum simili sit? O fecun
 dum proverbiorum & exquisitissimum Criticum! qui non signorat, ole
 re longè aliter catulos longè aliterq; sues! Quid porro? antiqvâ Ger
 manorum lege dotem maribus imperatam, audio, mihi, stanre illâ,
 difficile nupturam aliquam; papæ, hoc emphaticum octavi sapientum
 argumentum. Etiam lex olim Tarentinis usitatissima fuit, ut nul
 lam, præter arma, acciperent filii à parentibus hereditatem; Quod si
 ergò utrisq; veterum sanctionibus hodiernum esset standû, nec fortuna
 ex lubricine magis, quàm ex æquo, opes dispensaret, quis, amabò, me in
 ter & hoc nummi mancipium meliori usus sorte? cum ego dotare mu
 lierem vel sexcentis mille elegis, si totidem non imperialibus, possem, &
 sic nancisci dotatâ, exemplo Homeri, quem Cypria sua carmina dedisse
 filiæ in dotem, ajunt, propter inopiam; & ejus apud Comicum, qui
 ex artis & Genii sui foetu sexcentos logos dedit: Ille prorsus non pos
 set sannio, dum nec carmina tenet ulla, nec fabellas, nunquam,
 ceu ipse fatetur, lusibus hisce delectatus aut instar Poëtæ me
 ritus, neq; etiam armatæ, reor, aut togatæ militiæ occasione castren
 se, vel quasi, conquisivit peculium; Itaque, aut inediâ consumi eum,
 oporteret, aut de vento vel aëre saginari ad instar lupi vel acipenseris,
 aut compitali collectâ propulsare famem precariumque spiritum tristi
 mendicite producere. Enim verò de divite indigentem fieri, & exina
 nire semet ipsum studiorum causâ, & à levissimis hominibus injurias
 sine culpa perferre, haud novum aut insolens est, velut Imperator Fri
 dericus refert in famosissima *Aurbenica C. ne fil. pro pat.* Nec de ge
 nere malorum indigentia, sed bonæ mentis & verè Philosophantium
 soror, atq; inter privilegii consequendi causas à Jctis posita, in quam
 saltua.

saluatim ille (quis crederet) tam ridiculâ erudelitâ invehitur, veram nihilominus non simulatam Philosophiam profitens. Mirarer proterviam fabulantis vehementius, nisi seculi novissem mores; Hodie enim sic, atque hic Rostochi ita. Tempori pergit ille, non raro inserviendum & loco est. Sanè si jam olim ditissimus quisque; criminatus humilitatem inopiâmq; Regis Abdolomini, jam tum regiam supellectilem & omnem fortunam in potestate habentis, quid non mihi hoc tempore subjectorum infimo acciderit? sique ille intentus operi diurno & suburbanum hortum exiguâ colens stipe non curavit regnum, ecquid ego summum Heliconæ colens atque pretiosissimarum Musarum commercio liberrimâ libertate mixtus æstimarem multum aut concupiscerem divitias?

Turpius ejicitur quàm non admittitur hospes.

Rari sunt & valde incerti divitibus tramites, qui ducunt ad desiderabile æternitatis sudum! Nempe, ut non refert, auro quis an pice obductâ navi portum & hospitalitos lares indipiscatur, dum indipiscatur modò, ita nec sollicitor ego fortunæ causâ, & quo cœlos cultu salutem, dum modò salutem & salute fruor; Hic etiam, dum existimatio integra est, compendio, quod jure competeat, injuria turbato, facile infelicitatem honestas consolatur, ac sublestæ facultatis epitimia desiderio sufficit. Et quid in facultates meas ille, adeo Dei gratiâ non tenues, ut cum Neratio oblectare genium in homine & litem viginti quinque assibus redimere quirem aliquoties, si liceret, nec 12. tab. jus abiisset in desuetudinem? Adde, quod leges, quarum & ego alumnus, neminem tam tenuiter vivere permittant, adeoque hic præcipue ille falsum dixerit, sui ipsius & novellæ primæ nescius. Discat cavillator exemplis, felicem nullum ante obitum; nec posse sciri, quid sera vespera vehat; tolli homines opibus ad culmina rerum, ut lapsu graviore ruant; & quid diviti pater Abraham responderit, *Luc. 16.* evolvat. Quid tandem subtilissimus Commentator & Morosophus in antiquos mores, tum, mihi de juvene Socia & venusta & divite maximeque; proba & liberali fata providisse, velle se ab exitu doceri? Nonne audivit antiquum illud, moribus antiquis res stat Romana, virisque? Jurârim, ad Cupidineas beatitates quod attinet, quisquis me tam temere scarabeus pungit, non gaudere, nec gavisurum amoribus illo juventutis & venustatis & probitatis & liberalitatis & sufficientissimæ opulentis luxu, quo gavisus ego sum gauderemque; adhuc, si non interpellâs:

pellâssent destinationes meas, quos secundare illas decuerat favore
 sanguinis, suorum heredum & mortalitatis intuitu, cæci animis homi-
 nes, salvi omnia cetera, & Argi. Crede mihi, quidquid de me malè
 sinus auctor somniet, GUTZMERE. optime, hanc esse rerum faciem
 mearum, ut gratiam parentibus habeam, semel (quod recordor) ad
 ferales arcas sepôstam, nullo dierum intermorituram, jam fastigio Paro-
 nassi propior, qualiter modestè memoro, & in illo gradu, cui nunquam
 fortè aut difficilè admovebunt liberos, quicumq; honestissimorum &
 optimè de se meritorum parentum in manes aliter animati, putantes,
 fortuito sese natos, omniaq; à se ipsis habere, & pari etiam rerum re-
 dundantiâ luxuraturam prolem. Sed quorsum, GUTZMERE Am-
 plissime? Securum te inveniatarum! securum! qui simul inopiæ secu-
 rus es, neq; illam cum opulentia commutas! Cave autem indigesto
 per acervos auro confidens, non te in incerto pelago sed in por-
 tu securo versari, dixeris. Ubinam certitudo est vitæ mortalium?
 Neq; leo semper prædâ vescitur, sed & ipsum, quamvis robustum, ine-
 luctabilis calamitas apprehendit. Neutrobi hac in mortalitate stabile
 stabulum, nullibi tutum litus. Fallitur, quisquis aliter docet, & tam
 sacrilego atq; pudendo effato prodit mundi hujus & sui ipsius igno-
 rantiam, iudicii, credo, vel rationis inops, adeoq; veniâ & commise-
 ratione dignus, non enim intelligit, quid agit. Ego hercè, ut ut in
 extremam humilitatem damnatus, pro portu porticum in connubio
 amœnissimum *οὐκ εἰδὼς* habiturus sum, & ipsam Venerem, juve-
 nem, venustam, divitem maximeq; probam & liberalem, secus quàm
 ineptus atq; incompetentis iudex pronuntiavit. Scilicet, cum Uxor
 mea statâ atq; uxoria formâ erit, modicè florida, modicè pulchra, mo-
 dicè locuples, modicè proba & liberalis, & cetera modicè, supplebo
 ego, quod deest, opinione meâ, & florentissimam & formosissimam &
 pecuniosissimam, & pientissimam munificentissimamq; mihi persua-
 debo ex eo, quod mihi maxime placet, imò talem ducam esse, quâ ele-
 gantior & emendatior nulla ullo ævo terræ globû calcavit, tamq; illam
 propter opinionem amabo, atq; Paris Helenam suam propter realem
 pulchritudinem. Et quî deniq; aut ille aut alius sciunt, in quæ fata sim
 genis? aut quàm specioso fœdere Amasiam fœderaturus? annon
 consummatissimam Themida stipulaturus in sponsam, argumentu
 ejus

Si qua voles aptè nubere, nube pari?

Etenim;

Etenim, & me quoque, crediderim, adorea dignaturum Apollinem
honorum omnium dispensatorem, certatoq; certamine ultimo juga-
tuum (sit procul arrogantia) Divam; modò tantus argenti cumulus
cumulatus apud me esset, ut sufficere sumptuosissimæ Sociæ posset, nec
in inutili egentibus gloria jejunæ vitæ supplicium pertimescerem;
Arrigat nunc aures, & studeat cautiùs mercari, nec ante victoriam
triumphum canat aut tripudiet, quisquis Gymnasticâ Triumphat
Blasteratq; Voce; profectò si non vulpeculæ, cui me comparat, hæ-
dulo tamen similis sua umbrâ sub sole tripudianti, aut sanè lepusculo,
qui, cum inculari vulpeculam factioso à lupo conspicabatur, & ipse
commenta in expedito habebat, & incessebat graviùs vulpeculam, &
malè moratam clamitabat, moribus obsoletis & malè compositis.
Ohe satis! hîc risu èrumpente elangveo & solutissimi cachinni intem-
perantiâ confundor. Date veniam indepravati Cenlores, si justis sibi-
lis & fremitibus reboavit animus incitatus atrocibus injuriis! Nihil
Φίλον παρρησιότητιs instituto, vel ludificandi non ludificatos; Saltim
respondere lacessitus debui, ne gloriari obtrectator possit, se me famæ
prodigum ac desperatum mortuumq; quasi circum muros raptâsse, ut
quondam exanimem raptaverat Hectora Achilles. Non oportere
maledici, majorum ætate Flavius Vespasianus in causa injuriarum sta-
tuit, remaledici civile fasq; esse. Hinc crudelem Augustinus in c. no-
lo 12. q. 1. vocat, qui famam suam negligit; & Ulpianus in l. 19. ff. de
oper. libert. §. 1. §. 11. si quod. p. imp. ignoscendum ei, inquit, qui vo-
luit seulcisci provocatus. Valeat ille, quantus quantus, provocator;
& provocet post hæc, in quos potestatem habet, suæ libidinis mancipia,
teneros mittatq; Poetas, in quibus est Numen, qui Jovâ agitante ca-
lescunt, bellaq; cum fiunt, hosti dant carmina bella. Sic & ego levi
calamo, non calce levato, hodie tripudio. Et tu ignosce, GUTZMERE
honoratissime; Jò vade in pace nove nupte, & tripudia. Quæ res be-
ne vortat tibi, & Tuæ, & ventri Tuæ, Imò Hymen tuus & meum hy-
menæum perpetuale tibi sint oblectamentum & invidis perenne tor-
um. Jò nunc tripudia & saltus!

f.
GEORG Amsel
Rost, Meg.

•••(•)•••

pellissent destinationes meas, quos secundare illi
sanguinis, suorum heredum & mortalitatis intuitu,
nes, salvi omnia cetera, & Argi. Crede mihi, quod
sinus auctor somniet, GUTZMERE. optime, hanc
mearum, ut gratiam parentibus habeam, semel
ferales arcas sepòstam, nullo dierum intermorrura
nassi propior, qualiter modestè memoro, & in illo g
forte aut difficile admovebunt liberos, quicunq;
optimè de te meritorum parentum in manes aliter
fortuito sese natos, omniaq; à se ipsis habere, & pe
dundantià luxuraturam prolem. Sed quorsum,
plissime? Securum te inveciviarum! securum! qu
rus es, neq; illam cum opulencia commutas! Ca
per acervos auro confidens, non te in incerto po
tu securo versari, dixeris. Ubinam certitudo
Neq; leo semper prædâ vescitur, sed & ipsum, qu
luctabilis calamitas apprehendit. Neutrobi hac in
stabilium, nullibi tutum litus. Fallitur, quis quis a
sacrilego atq; pudendo effato prodit mundi hujus
rantiam, iudicii, credo, vel rationis inops, adeoq;
ratione dignus, non enim intelligit, quid agit.
extremam humilitatem damnatus, pro portu po
amoenissimum *oēs dīdōvī* habiturus sum, & ip
nem, venustam, divitem maximeq; probam & lib
ineptus atq; incompetens iudex pronuntiavit.
mea statâ atq; uxoria formâ erit, modicè florida, m
dicè locuples, modicè proba & liberalis, & ceter
ego, quod deest, opinione meâ, & florentissimam
pecuniosissimam, & pientissimam munificentissim
debo ex eo, quod mihi maximè placet, imò talem
gantior & emendatior nulla ullo ævo terræ globi
propter opinionem amabo, atq; Paris Helenam s
pulchritudinem. Et qui deniq; aut ille aut alius
genitus? aut quàm specioso fædere Amasiam
consummatissimam Themida stipulaturus in sp
eju

Si qua voles aptè nubere, nu

vore
omi-
nale
ciera
) ad
Par
quam
&
ntes,
n re-
Am
seco-
gesto
oor-
um?
ine-
abile
tam
igno-
mife-
ut in
ubio
juve-
qvàm
Uxor
, mo-
plebo
am &
ersva-
à ele-
illam
calem
ta sim
nnon
cento

him,